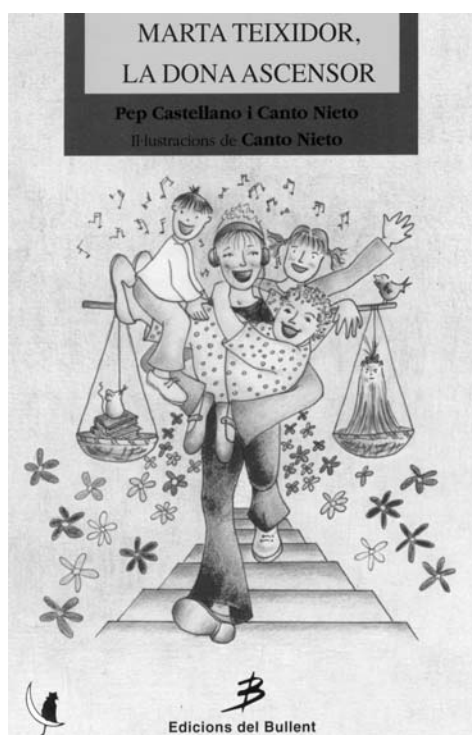

Veïns i floretes

Marta Teixidor, la dona ascensor és la darrera de les històries per a infants contada i il·lustrada pel tàndem creador Pep Castellano i Canto Nieto. Amb un esperit positiu i bona dosi de fantasia l'autor i l'autora ens endinsen en una comunitat de veïns ben entretinguda.

MARTA TEIXIDOR, LA DONA ASCENSOR.

PEP CASTELLANO I CANTO NIETO

COL·L. "LLIBRES DEL GAT EN LA LLUNA", 26, 95 PÀGS.

EDICIONS DEL BULLENT, PICANYA, 2004

La literatura que ve fent-se des de ja fa un temps, tant per a infants com per a joves, té al meu parer coses positives i altres, de negatives. Es publiquen moltes obres de qualitat dubtosa que fan d'aquest gènere una espècie de calaix de sastre on cap de tot; el mercat actual és així. Els llibres per a infants que combinen text amb imatges són en principi interessants perquè a més de la lectura, els nens i nenes tenen el suport visual.

A banda dels aspectes formals d'un llibre, o els de publicació, hi ha el contingut, allò que es diu, el missatge que reben els petits lectors. En aquest sentit és, em sembla, on s'ha de ser més rigorós, perquè un llibre ha de meravellar els infants, els ha de motivar a llegir-ne d'altres, els ha d'ensenyar alguna cosa per tal que siguem més desperts, o més imaginatius.

A *Marta Teixidor, la dona ascensor* hi

ha una curiosa comunitat de veïns en la qual trobem una mica de tot: una vella amb el seu antipàtic gosset, una família d'immigrants, un jove guitarrista, una jove portera, la Marta, i finalment el personatge més negatiu, el propietari de la finca. Doncs en aquest tranquil edifici de ciutat, arriba una cosa per a la qual no tothom estava preparat: la modernitat. I aquesta paraula de la qual parlem sovint, sense saber ben bé què vol dir, realment té un significat ben dur per a la protagonista de la història; els humans són substituïts per les màquines. Açò en la realitat és un problema difícilment superable, però al llibre, mitjançant la fantasia —vehiculada a través de música, herbes, flors i màgia— tenim el problema resolt. Tot plegat no està malament i, afegint les imatges, tenim una història simpàtica. El fet que siga el propi llibre qui s'adreça al lector i que siga ell també qui fa de narrador fent reflexions gracioses amb un llenguatge viu és un dels aspectes positius que hi he trobat.

L'única cosa que em fa dubtar en aquest llibre és el fet que la història pugua resultar una mica avorrida per als nens, per tal com les qüestions de veïnats, herències i problemes de lloguer els interessen relativament. El que vull dir és que el llibre pot resultar poc atractiu als infants i no és adequat

per als joves una mica més grans perquè, a ells, se'ls ha de parlar de forma diferent.

Malgrat tot, *Marta Teixidor, la dona ascensor* té una bona dosi d'alegria i de positivitat que en definitiva és allò que els infants han de tenir. A més a més, les il·lustracions són d'allò més animades, la qual cosa completa amb destresa el text. Una heroïna s'afegirà al llistat dels nens, Marta, la dona ascensor amb una força i una energia excepcionals.

Maria Sirera

